

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η βία και ο εκφοβισμός, ως έννοιες είναι γνωστές διαχρονικά και άρρηκτα συνδεμένες με την παρουσία του ανθρώπου σε όλο το φάσμα της κοινωνικής του εξέλιξης.

Ειδικότερα, ως φαινόμενο, η σχολική βία και ο εκφοβισμός, χαρακτηρίζεται ως σύνθετο, στη δε εκδήλωση του συμβάλλουν ατομικοί και περιβαλλοντικοί παράγοντες.

Οι ίδιες οι λέξεις του θέματος (βία – φόβος- σχολείο) οριοθετούν την παρούσα προσέγγιση, ως ένα κοινωνικό πρόβλημα το οποίο εντοπίζεται μέσα στην ίδια την ενότητα που λέγεται σχολείο.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η όλη διαχείριση – αντιμετώπιση του θέματος, επομένως και η λύση του όλου προβλήματος, βρίσκεται μέσα στο ίδιο το σχολείο (μαθητές -διδασκτικό προσωπικό- γονείς).

Η Ελληνική Αστυνομία, ως οργανισμός με ιδιαίτερη ευαισθησία στα κοινωνικά προβλήματα που αγγίζουν το πιο ευαίσθητο τμήμα της κοινωνίας δηλαδή τα παιδιά, έχει εντάξει στις προτεραιότητές της, ως μέγιστη θα έλεγα, την προστασία των ανηλίκων παιδιών, ώστε αυτά αφενός να μην πέφτουν θύματα εγκληματικών πράξεων (αποφυγή θυματοποίησης) και αφετέρου να αποτρέπεται η όποια παραβατικότητα (ως εκδήλωση αντικοινωνικής συμπεριφοράς).

“Η ιδέα μιας δίχως βία κοινωνίας αποτελεί στοίχημα για όλους είτε μέσα είτε έξω από το „ σχολείο”

Το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο όπως αυτό διαμορφώνεται τόσο από επιταγές τους συνταγματικού νομοθέτη (άρθρο 21), όσο και του διεθνούς και εγχώριου δικαίου καθορίζει με σαφήνεια τα όρια μέσα στα οποία οφείλει να κινηθεί η συντεταγμένη πολιτεία και κατ' επέκταση και οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.

Επομένως, ο ρόλος των υπηρεσιών της είναι διακριτός και επιτάσσει την ουσιαστική συνεργασία με τους αρμόδιους για το θέμα (παράγοντες της σχολικής κοινότητας) αλλά και συναρμόδιους φορείς (δικαιοσύνη, επιμελητές ανηλίκων, τοπική αυτοδιοίκηση μέσα από τις όποιες κοινωνικές δομές υφίστανται, κοινωνικούς φορείς (δικηγορικός, ιατρικός σύλλογος, σύλλογος εκπαιδευτικών), συμβούλια πρόληψης παραβατικότητας όπου αυτά υπάρχουν.

Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανάπτυξη κοινών δράσεων στην κατεύθυνση της πρόληψης (μεγιστοποίηση του προληπτικού της ρόλου) μέσα από ενημερώσεις (για παράδειγμα αναφέρω θεματικές όπως η ασφαλής πλοήγηση στο διαδίκτυο, κυκλοφοριακής αγωγής, περιβαλλοντικά, φιλάθλη συμπεριφορά και αποφυγή της βίας στις αθλητικές εκδηλώσεις, κ.λπ.).

Στην κατεύθυνση θα βοηθούσε πολύ η συνεργασία αυτή να ξεκινά με πρωτοβουλία του σχολείου μέσα από ειδικά προγράμματα (projects) όπου οι μαθητές θα είναι πρωταγωνιστές μια ομαδικής προσπάθειας προσέγγισης των παραπάνω κοινωνικών προβλημάτων και οι τρόποι επίλυσης τους.

Η κατανόηση του προβλήματος αποτελεί και το καθοριστικό στοιχείο για την επίλυση του.

Πρακτικά, σε τοπικό επίπεδο θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τέτοιες δράσεις που υλοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια σε όλες τις βαθμίδες των σχολικών μονάδων (Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια) του Νομού Πέλλας.

Σημαντικό ρόλο στην κατεύθυνση μπορούν να επιτελέσουν οι Τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα οποία κάποια στιγμή με μεγαλύτερο θάρρος θα πρέπει οι δημόσιοι οργανισμοί και φορείς να αγκαλιά-

σουν ως καλή πρακτική επικοινωνίας με τους πολίτες.

Ενδεικτικά αναφέρω τον επίσημο δικτυακό τόπο της Ελληνικής Αστυνομίας, www.astynomia.gr, στον οποίο κάθε πολίτης (είτε γονέας, είτε παιδί, είτε εκπαιδευτικός) μπορεί να βρει χρήσιμο υλικό (με οδηγίες και συμβουλές) και στοιχεία επικοινωνίας (τηλέφωνα έκτακτης ανάγκης όπως το 100, το 112, το 11012 και e-mails) σε περίπτωση που ανακύψει οποιοδήποτε σχετικό πρόβλημα αρμοδιότητας των υπηρεσιών της.

Στην μη προληπτική της εκδοχή η Ελληνική Αστυνομία προσπαθεί να ανταποκριθεί άμεσα και να παρέχει κάθε δυνατή συνδρομή στα αιτήματα των Διευθυντών Σχολικών Μονάδων, σχετικά με θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της, και να διερευνά τυχόν καταγγελίες.

Επίσης, γίνεται μνεία στο ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας στους χώρους εκτός σχολείου όπου ζουν και κινούνται τα παιδιά (παιδικές χαρές, γήπεδα, φροντιστήρια, πάρκα, κ.λπ.) ώστε να αναπτύξουν τις δραστηριότητες τους σε συνθήκες μεγαλύτερης δυνατής ασφάλειας.

Όλα τα παραπάνω φυσικά δεν μας εφυσυχάζουν αποτελούν δε, πρόκριμα, για τα επόμενα βήματα μας, δίχως να ξεχνάμε ότι ως Ελληνική Αστυνομία υπάρχουμε χάριν των πολιτών (και των παιδιών) όπως και τα σχολεία χάριν των μαθητών – παιδιών:

Πολιτο-κεντρική προσέγγιση από τη μια μαθητο-κεντρική προσέγγιση από την άλλη.

Κοινός παρονομαστής η ανθρωπο-κεντρική προσέγγιση των θεμάτων.

Η ιδέα μιας δίχως βία κοινωνίας αποτελεί στοίχημα για όλους είτε μέσα είτε έξω από το σχολείο. Το οφείλουμε στις αγέννητες γενιές του ποιητή. **]**